

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De vanitate et miseria humane vite. liber d[omi]ni
Joha[n]nis tritemij abbatis spanhemen[sis] ordinis diui
patris benedicti**

Trithemius, Johannes

Moguntina, 1495

Q[uo]d hec vita sit queda[m] peregrinatio a patria nostra celesti in qua
negociandu[m] omnibus est. Cap[itulum] iii.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00040426-7

Cum ergo vana sint omnia: pfecto vanus euanesce-
derat: quisquis vanitate amat. Dinc nos beatus iobā
nes admonet dicens. Filioli: nolite diligere mundū neq;
ea que in mūdo sunt: quoniā si quis mundū amat. non
est charitas patris in eo. Omne em̄ qđ est in mūdo. conu-
cupiscentia carnis est et concupiscentia oculoꝝ et supbia
vite. Fugiendus ergo est mūdus: quoniā male suos ama-
tores remunerat: quos in eternū damnat. *Hinc 2. ad Cor. 7. 23.*

Quā hec vita sit quedā peregrī-

natio a patria nostra celesti in qua
negociandū omnibus est.

Cap. iij.

Sanctus apostolus dicit. Quā diu sumus in
corpore: peregrinamur a dño. Et beatus iob
ait. Dilicia est vita hoīs sup terrā. Si ergo
peregrini sum⁹: qre ad patriā nō festinam⁹?

Si milites: qre nō militamus? Ecce in hac vita positi
peregrinos nos esse cognoscim⁹: et tamē finiri nrm̄ exiliū
nō oramus: sed patrie celestis obliti. peregrinationis car-
cerē diligin⁹. Qui male militat: finē belli formidat. Sic
omīs hō qđ diuicijs et honoribus mūdi effluit: mori prin-
mescit. Nā si miliciā suā se bene cōsummasse cognosceret:
ad premium festinaret. Quā vero multa se cōmisisse mala
meminit: idcirco exire de corpore ⁊ a pparere sūmo iudici
valde ptimecit. Et qre te miser in occurū saluatoris tui
nō pparas? Quare nō agis penitentiā dū sanus es? Se-
cure mori: qđ bene vixit. Cognosce te peregrinū esse sup
terrā: et talē cōuersationē tuā instituas: qualē te inueniri
morientē optas. Ad qđ sanctū differo ppositū de die in
diē: Tur hodie nō incipis: qđ in crastinū pponis? Mul-
tos decepit spes vite longioris: qz dum viuere diutius in
mūdo cupiūt: tēpus penitēdi turpiter amittūt. Sepe nāq;
hō iusto dei iudicio dū voluntatē cōuersionis pcrastinat:
morte interceptus: et velle et posse pariter amittit. Deo
enim omnipotens qui veniam penitenti tribuit: nulli
differentiā dicit crastinū spopondit. Dinc nos admo-

*Morboꝝ quis
timeat
12. 27. 29*

penitentia

capit. 94.

net scriptura dicens. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Semp hodie clamat: hodie nos deus semp admonet: et crastinum expectamus! Veniet dies nostre vltima mortis: quando penitentie tempus prolongari orabimus: nec consequemur. Jam sani et fortes penitere negligimus: adueniente mortis hora magna vite nostre emendatione pmittimus: nec reddere iam deinceps aliquid valemus. Cur iam non facimus: qd tunc nos fecisse volumus? In fine premia laboris expectanda sunt: non denuo subeunda certamina. Eni vero sicut diximus vita p̄sens nihil aliud q̄ peregrinatio. et quida transitus ad patriam est: in qua stare diu non possumus: sed progredi semp necessario debem. Quelibet hora temporis partem vite nostre minuit: et momentis singulis de peregrinatione aliquid abscidit. Qui autē expeditus ire ad patriam supernam desiderat: omnē a se mundi sollicitudinē deponat. Via em̄ celestis patrie angusta est: non recipit oneratum diuicijs: tumētē honoribus despiciat: lubricū vicijs non admittit. Facilius est (inquit dñs) camelū transire p̄ foramen acus q̄ diuitem intrare in regnū celoz. Idcirco diuicie si affluant nolite cor a pponere: nolite illas auare possidere: nolite anxie custodire. Melius est modicū iusto: super diuicias peccatorū multas. Hinc sanctus apostolus nos admonet dicens. Habentes victū et tegumentū his contenti simus. Qui em̄ volūt diuites fieri in hoc mūdo: frequenter in tentationes cadūt diaboli. Quid vobis aurū et argentū o diuites mūdi! Quousq̄ aurū sititis et queritis! Quid facit in cistulis pecunia! Cui thesaurisatis? Vobis an filijs? Non vobis: qui nihil diu in hoc mūdo possidētis. Ergo filijs vestris pecuniā queritis: quos auaricie vestre sectatores constituistis. Quid autē qui liberos non habetis? Cui thesaurisatis? Non vobis sed alijs: non vestris sed extraneis. In peregrinatione hui⁹ vite positi amore aliorū pondere diuiciarū onerati inceditis: et dum locupletare filios queritis: a via veritatis stolidi erratis. Adueniente autem mortis hora. sollicitudo mundi

Sollicitudo mundi.

matth 11

1. Timoth. 6.

Via angusta

vsq; adeo vos occupat: ut cogitare aliquid de celestibus
non pmittat. Breuissimū tempus egritudinis v're in tem-
poralibus disponendis totū cōsumitis: et de salute aie pa-
rum cogitatis. Rerū temporalū testamentū conditis: et
aie vulnera nō curatis. Fuissetis pompā exquisitē dispons-
tis: et quo itura sit aia mox egressura nō puidetis. Testa-
mentū solēniter componitis: et vtrū ad exequutionē puen-
iat ignoratis. Sepe em̄ avarus testator: testamētarios
accipit infideles. Nec inmerito. Nam q̄ sibi ipsi infidelis
extitit: aliū fidelem quē expectabit. Ecce diues et auas
rus q̄ viuus in elemosynā aut nihil aut parum cōtribuit:
moriens testamentū condit: pauperibus, monasterijs, et
ecclesijs donaria multa largiri precipit: et plus alijs q̄
sibi credit. Testatore autē iam mortuo: qd̄ plerūq; sequa-
tur nō ignoramus. Jā testamentale scriptū familia cogna-
tionis intercipit: iam se terrena potestas cū violētia opa-
ponit: nūc manus exequutoꝝ meliora queq; diripiūt: et
facere qd̄ testator precipit contemnūt. Si aureū vel ar-
gentum nummū testamentarij infideles antiquū rarūq;
apud illū inuenerint: si pulchrū codicem vel aliud quod
cūq; delectabile conspexerint: aut latenter auferūt: aut si
furari nequeunt, fraudulentē et sub dolo a socijs emunt.
Hoc testamentarij boni non faciūt: sed infideles. Con-
tingit autē auaris fieri fraudem sepe post obitū: ut q̄ vi-
uentes facere elemosynam noluerāt: etiā post mortē iusto
dei iudicio a suis negligantur. Putat se diues et avarus
diu viuere in seculo: et dū nimii sumptus in via metuit:
et vitā et sumptus pariter amittit. Ciuem mūdi se existi-
mat: et ad celestem patriā minime festinat. Sed in pūcto
raptur: et cruciandus ppetue ad inferos destinat. Quid
illi tūc pderūt vane mūdi diuicie: q̄s nunc habet celestis
impedimēta vie? Aurū et argentū eoz. (inquit ppheta) nō
poterit liberare eos: in die furoris dñi. Dimūde mūde
quēadmodū remuneras amatores tuos: quos eternis
ignib; trāsmittis cruciādos. Exaltas plerūq; eos q̄ te di-
ligūt: et dū in bonis temporalibus cōfidūt: repente ad

B 1

ab uno Testa-
mentū.

furis et amatores

et mūdi gloria

mūdi ualitia

Enti: 10

amb

Bona rostrata
foliis
no h
mit

inferos sine penitentia descendunt. Omnis potentatus brevis vita: et non est stabilis in mundo diuiciarum possessio. Brevis est enim vita mortalis: breuior terrena potestas: in utraque prosperitas breuissima. Cognosce igitur conditionem tuam o homo: cognosce vitam: cognosce interitum. **Con**ditio tua mortalis est: vita brevis: certus interitus. **Sic** vine: ut mori non timeas. **Bona** conscientia mortem non metuit: per quam venire ad celestem patriam se credit. **Si** diues et potens es. cogita pauperem et imbecillum te mori esse futurum: quoniam qui princeps magnus est hodie: cras putridum cadaver esse potest. **Non** te decipiat mundi vana prosperitas: non seducat auri cupiditas: non eleuet brevis in honore potestas. **Fac** bona dum visus ne pigeat: honora dominum de tua substantia: quia post mortem non erit amplius in tua potestate. **Plus** alijs quam tibi noli confidere: et quod post mortem fieri desideras: viuus impendas. **Stultum** est alijs in morte distribuendum committere: quod tu iam viuus potes ordinare. **Non** est tutum differri bonum: quod negligi potest. **Cognosce** te peregrinum in mundo: et plus quam pro viatico necessarium est noli appetere. **Operare** bonum ad omnes dum potes: labora ut bonus miles iesu christi: quia militia tua finietur breui. **Quicquid** in via huius peregrinationis operatus fueris: in fine recipies. **Quodcumque** igitur potest manus tua instanter operare: quia post mortem non est operatio: sed bonorum malorumque operum remuneratio. **Fuge** desideria carnis que militat aduersus animam: fuge accidiam: fuge vanitatem. **Hodie** iam et breuissimo tempore laborabis: et pro mercede vitam recipies sempiternam. **Ecce** mors properat: diu vivere non poteris: cito morieris. **Omnia** vero que magno labore per multos annos congregasti: vna hora perditurus es. **Nihil** tecum feres ex omnibus: non aurum. non argentum: non honores. non potestates. **Omnia** enim que terrena sunt. te in puncto derelinquent: sola conscientia cum suis ornamentis te sequetur. **Nihil** morienti perderunt diuitie: nihil ambicio mundi: nihil auctoritas vanitatis: sed sola bona opera animam non deserunt desolatam.

voluntate operis

amida

opera bona
omni tempore
folio. 6.